

Μητροπολίτης Ιερισσού: «Ταπείνωση για την Εκκλησία σημαίνει Χριστός»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου](#)

Την Κυριακή 21η Φεβρουαρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερείου κ. Θεόκλητος ιερούργησε την Ενορία Παμμεγίστων Ταξιαρχών Σανών.

«Με κάθε προφύλαξη για την αποφυγή της διασποράς του κορωναιού **οι ενορίτες των Σανών** προσήλθαν στην **Ευχαριστιακή Σύναξη**, με επικεφαλής την Πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου κα Κωνσταντίνα Σιαρλή. Εντύπωση έκανε η χρήση της μάσκας απ' όλους με πολλή προσοχή και η εκ μέρους τους υπακοή στα κελεύσματα των καιρών που οι επιστήμονες έχουν καταλήξει και ζητούν απ' όλους μας να τηρήσουμε. Τούτο, βεβαίως, δεν απέτρεψε τη συμμετοχή στο **Ποτήριο της Ζωής**, αλλά αντιθέτως το επέτεινε περισσότερο, κάτι που ικανοποίησε πολύ τον Επίσκοπό», σημειώνεται στην ανακοίνωση της Μητροπόλεως.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανέπτυξε φυσικά την κορωνίδα των αρετών

που προβάλλει πνευματικώτατα η Ευαγγελική Περικοπή του Τελώνου και Φαρισαίου από το κατά Λουκάν Ευαγγέλιο (Λουκ. ιη΄ 10-14). **Ταπείνωση για την Εκκλησία σημαίνει Χριστός, σημαίνει Χριστοζωή, σημαίνει αγάπη που γνωρίζει να γίνεται θυσία για τον άλλον.** Θεοδίδακτη η ταπείνωση είναι η Δεσποτική εντολή και στολή που συγκροτεί την ουσία της ορθόδοξης πνευματικής ζωής ως συνισταμένη και περιεκτική όλων των αρετών. Γιατί χωρίς αυτήν όλα τα έργα τα ανθρώπινα είναι μάταια και όλες οι αρετές είναι περιττές και κούφies, κατά τον **Άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή**. Ο Θεός κουρνιαάζει ταπεινά στις καρδιακές θύρες κι αναπαύεται στις ταπεινές ψυχές για να γεννήσει σωτηρία· κι από το ύψος αυτό σιγοψιθυρίζει στο πλάσμα Του: *«Εγώ πατέρας, εγώ νυμφίος, εγώ οικία, εγώ τροφέας, εγώ θεμέλιο για σένα. Ο,τι θέλεις εγώ. Τίποτε να μην σου λείψω. Εγώ θα δουλέψω για χάρη σου. Ήλθα να διακονήσω και όχι να διακονηθώ. Εγώ φίλος και ξένος και κεφαλή και αδελφός και αδελφή και μητέρα. Τα πάντα εγώ... Εγώ φτωχός για σένα και αλήτης· στον σταυρό για σένα, στον τάφο για σένα, στον ουρανό για σένα προσέρχομαι ικετευτικά στον Πατέρα. Κάτω στη γη για σένα ήλθα πρεσβευτής απ' Αυτόν. Για μένα είσαι τα πάντα και αδελφός και συγκληρονόμος και φίλος και μέλος. Τι πλέον θέλεις;»* (Ιερός Χρυσόστομος)!

Ταπείνωση, είπε ο Επίσκοπός, κατά τον Άγιο Ισαάκ τον Σύρο, σημαίνει θυσία των πάντων και επώδυνη κένωση, ακριβής επανάληψη της “κενώσεως” του Χριστού, που μίκρυνε προς καιρόν μόνος Του τη δόξα Του και έλαβε μορφή δούλου, γενόμενος όμοιος με τους ανθρώπους, ενώ ήταν συγχρόνως και Θεός. Και ταπείνωσε τον εαυτό Του γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου στον πατέρα Του, και μάλιστα θανάτου σταυρικού, που ήταν ο πλέον οδυνηρός και επονείδιστος θάνατος στη ρωμαϊκή εποχή (Φιλ. β΄7-8)! **Να γιατί η Εκκλησία θεωρεί τον Χριστό μας ως την άκρα ταπείνωση.** Γιατί το να μιλάει κανείς για ταπείνωση είναι εύκολο. Το να υποδείξει όμως εμπράκτως και τον δρόμο και τον τρόπο με τον οποίο γίνονται πράξη, αυτό είναι το δύσκολο και εκπληκτικό για τον Ιερό Χρυσόστομο. Για τούτο ήρθε στη γη ο μονογενής Υιός του Θεού και δεν έφυγε από κοντά μας, παρά μόνο αφού μας απάλλαξε από το κώλυμα αυτό.

Και κατέληξε ο Σεβασμιώτατος: «Η ταπείνωση είναι η θύρα της Βασιλείας των ουρανών, αυτή χαρίζει στον εραστή της στην καρδιά του ανάπαυση, γιατί έχει ένοικο τον Χριστό. Αυτή ωθεί τον χωματένιο άνθρωπο να καταθέση μπροστά στον σταυρό ολόκληρο το είναι του, και τότε ξαφνικά ο Χριστός σηκώνει αντί για μας τη μοναξιά και την καταθλιπτική βαρύτητα της ζωής. “Ο άνθρωπος παύει να θεωρή τον εαυτό του κέντρο· το παν ανήκει στον Θεό... Η τέχνη της ταπεινώσεως δεν είναι καθόλου το να γίνεις τούτο η εκείνο, αλλά να είσαι ακριβώς στο μέτρο που σου δόθηκε από τον Θεό”, θα γράψει **ο π. Παύλος Ευδοκίμωφ**. Δηλαδή ο Ουρανός γυρεύει από μας να γνωρίζουμε τα όριά μας! Κι αυτό είναι μια θεόδοτη δύναμη που αξιώνει το πρόσωπο να βλέπει τον εαυτό του μυρμήγκι και σκουλήκι, για να γίνη θεόπλαστος άνθρωπος!»

